

A Fővárosi Ítéltábla a Mennyei Ügyvédi Iroda (....., ügyintéző: dr. Mennyei Robin ügyvéd) által képviselt kérelmező neve (.....) kérelmezőnek a Dulin Ügyvédi Iroda (....., ügyintéző: dr. Dulin Zsolt ügyvéd) által képviselt **ellenérdekű fél** (.....) ellenérdekű fél ellen a benyújtó védjegyet lajstromozó határozatának megváltoztatása iránt indított ügyében a Fővárosi Törvényszék 2020. június 17. napján kelt 1.Pk...../2020/9. számú végzése ellen az ellenérdekű fél 10. sorszám alatt előterjesztett fellebbezése folytán meghozta a következő

v é g z é s t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság végzését helybenhagyja.

A végzés ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

- [1] A **B. SA** által gyártott „Hialuron Direkt Plus” termék forgalmazását viszonteladókon keresztül a kérelmező végezte. A 2005. december 19. napján kötött értékesítési és képviseleti szerződés alapján szerződéses partnereként a termék kizárólagos magyarországi forgalmazója az ellenérdekű fél volt. E termék csomagolásán egymás alatt a „DIETPHARM”, a „Hialuron Direkt Plus” és a „hialuronsav pótlására kapszula” felirat, a stilizált atomokból kialakított „H” betű, továbbá az arra alulról és felülről rámutató kék színű íves nyilak szerepeltek. A szerződést 2017. júniusában a kérelmező felmondta, így 2017. októbere óta az ellenérdekű fél a termékek forgalmazására nem jogosult.
- [2] Az ellenérdekű fél 2017. napján színes ábrás megjelölés védjegyoltalmát kezdeményezte a Nizza Megállapodás szerinti 5. áruosztályba tartozó „étrend- és táplálékkiegészítők” termékek vonatkozásában. A megjelölésben felül sötétzöld csíkkal zárt, alul fehérből világossárgán keresztül világoskékbe átmenő háttér előtt nyomtatott, piros betűkkel a „hialuronsav pótlására kapszula” felirat olvasható. Alatta a szintén piros színű, stilizált atomokból felépített „H” betű látható, amire fentről és alulról kék színű, ívelt nyilak mutatnak.
- [3] A kérelmező a lajstromozás megakadályozása érdekében a védjegyek és a földrajzi árujelzők oltalmáról szóló 1997. évi XI. törvény (Vt.) 2. § (2) bekezdése a) pontja, valamint 3. § (1) bekezdés c) pontja alapján észrevételt, továbbá 5. § (2) bekezdés a) pontja és 6. §-a szerint felszólalást nyújtott be. A felszólalás körében hangsúlyozta, hogy a terméket 2012. óta forgalmazza Magyarországon az ellenérdekű félén keresztül, a vele kötött kereskedelmi megállapodás alapján. Az ellenérdekű fél használata tehát nem minősül saját jogú használatnak, hiszen az együttműködés alapján korábban forgalmazott termék csomagolásán a felirat, a háttérszín, a stilizált „H” betű, illetőleg a nyilak a gyártótól származó nyilatkozat igazolása szerint 2012. óta ugyanígy szerepelnek. Továbbá arra hivatkozott, hogy az ellenérdekű fél az ő magyarországi viszonteladója, forgalmazója volt, tehát mint ügynöke élt bejelentéssel engedélye nélkül a megjelölésre.
- [4] Az ellenérdekű fél vitatta a felhozott lajstromozási akadályokat és változatlanul a megjelölés védjegyoltalmát kérte.

- [5] A benyújtó (a továbbiakban: Hivatal) M.../36 ügyiratszámú határozatával a megjelölést szám alatt védjegyként lajstromozta. A hatóság az észrevételt és a felszólalást egyaránt megalapozatlannak találta. Utóbbit vizsgálva a védjegybejelentést nem tartotta a Vt. 5. § (2) bekezdés a) pontjába ütközőnek, mert a kereskedelmi megállapodás csupán a „Fidifarm” és „Dietpharm” nevek, illetőleg a hozzájuk kapcsolódó szavak, szimbólumok használatának védjegyeztetését tiltotta meg az ellenérdekű fél számára. Azonban az A. melléklet hiányában nem derült ki, hogy a szerződés milyen kérelmezői védjegyekre, megjelölésekre utal. A bejelentett megjelölés ábrájának grafikai megtervezésére pedig mindkét fél hivatkozott, de a csatolt, egymásnak ellentmondó okiratokból nem volt megállapítható, hogy a színes ábrás megjelölés a kérelmezőt illeti-e meg, következésképp az sem, hogy annak használatára ő adott-e az ellenérdekű félnek engedélyt. Ekként a korábbi belföldi használatot nem látta igazoltnak.
- [6] A másik viszonylagos kizáró ok kapcsán a hatóság rögzítette, hogy az ellenérdekű fél 2005 decemberétől a kérelmező magyarországi forgalmazójaként tevékenykedett. Minthogy a szerződésből nem derült ki, hogy mely megjelölések, ábrák és szimbólumok tekintetében tilalmazott a védjegybejelentés, az ábrát illetően viszont mindkét fél nyilatkozott és okiratokat csatolt arra vonatkozóan, hogy azt ő tervezte, így a Hivatal nem találta megállapíthatónak, hogy az adott színes ábrás megjelölés a kérelmezőhöz kötődne. Ezért a Vt. 6. §-a szerinti ügynöki minőségre történő hivatkozást sem fogadta el és a megjelölésre védjegyoltalmat adott.
- [7] A döntés ellen a kérelmező élt jogorvoslattal a határozat megváltoztatását és a védjegybejelentés elutasítását kérve. Vitatta a Hivatal kialakított jogi álláspontját és kérte, hogy a bíróság valamennyi felhívott kizáró okot érintően vizsgálja felül a határozatot. Az ellenérdekű fél ellenkérelme a határozat helybenhagyását célozta.
- [8] Az elsőfokú bíróság végzésével a Hivatal M...../36 számú határozatát megváltoztatta és a védjegybejelentést elutasította. A hivatali határozatot - utalva a Vt. 58. § (4) bekezdésére és 77. § (4) bekezdés a) pontjára - csak a viszonylagos lajstromozási akadályok fennállásának kérdésében bírálta felül, tekintettel arra, hogy az észrevételt tevő nem minősül ügyfélnek, és így a kérelmező a feltétlen kizáró okokat érintő részében nem kérhette a döntés megváltoztatását.
- [9] A felszólalásban felhívott első okot vizsgálva rámutatott, hogy a bejelentett színes ábrás megjelölés és a kérelmező által állított korábbi belföldi használat tárgyát képező megjelölés lényegét tekintve azonos, mivel a védjegybejelentésből csupán az ellenérdekű fél által forgalmazott termék elnevezése, a „Hialuron Direct Plus” hiányzik. Kifejtette, miszerint az együttműködési megállapodás csak a „Fidifarm” és „Dietpharm” cégnevek, az ezekre emlékeztető szavak és szimbólumok szerződés megszűnését követő használatát, illetőleg védjegyeztetését tiltja. Az e körben hivatkozott termékfelsorolás (a szerződés A. melléklete) sem a hivatali, sem a bírósági eljárás során nem került becsatolásra. Ugyanakkor az ellenérdekű fél sem vitatta, hogy a Hialuron Direct, illetőleg a Hialuron Direct Plus termékek forgalmazására a kérelmezővel kötött megállapodás alapján volt joga, míg a kérelmező a termékek nemzetközi forgalmazását a **B. SA** gyártó céggel kötött megállapodás alapján végezte. A gyártó pedig a hivatali eljárás során tett nyilatkozatában tanúsította, hogy a 2012-2017. között értékesített termékek csomagolása azonos volt, leszámítva azokat az apró különbségeket, mint a disztribútor társaság neve. Ebből az következik, hogy a Hialuron Direct Plus termékek országtól függetlenül egységes csomagolásban kerültek piacra. Ezt alátámasztja a hivatali eljárásban csatolt 2006-os horvátországi újság hirdetés, amelyben ugyanezen stilizált „H” betű, íves nyilak és világosból sötétebbé átmenő háttér adják a

termécsomagolás jellegzetességét, bár kétségtelen, hogy a betű mögött két csont izületes kapcsolódása látható, ez azonban olyan jelentéktelen különbség, ami a lényegi azonosságot nem zárja ki.

- [10] A törvényszék a csatolt iratok tartalmából a Hivataltól eltérően arra a következtésre jutott, hogy a magyarországi értékesítést bonyolító ellenérdekű fél olyan megjelölést alkalmazott, ami valamennyi forgalmazással érintett országban lényegében azonos, domináns elemeket tartalmazott. Tehát önmagában abból, hogy az ellenérdekű fél a termék hazai csomagolásának grafikáját megtervezte, a grafikus, tervezői díjat, illetőleg a nyomdai költségeket viselte, nem következik az, hogy a megjelölés használata hozzá köthető. A megjelölést a hivatkozott iratok tartalmából megállapíthatóan nem az ellenérdekű fél használta először, annak grafikai kialakítása sem hozzá köthető.
- [11] Elfogadta az elsőfokú bíróság a kérelmezőnek az ellenérdekű fél származtatott használatára való hivatkozását. Az együttműködési megállapodással igazoltnak találta, hogy a Hialuron Direct termékek forgalmazására az ellenérdekű félnek a kérelmezőtől származó engedély alapján, a szerződés kereti között volt jogosultsága. Az ellenérdekű fél megjelölés használata tehát származékos, vagyis 2012-től az a kérelmező használatának minősül. Ezért a 2017. október 26. napján bejelentett megjelölést a törvényszék a Vt. 5. § (2) bekezdés a) pontjában megfogalmazott lajstromozást kizáró okba ütközőnek találta, és a védjegybejelentést e pont alapján elutasította.
- [12] A másik kizáró ok kapcsán - utalva a kialakult védjegyjogi gyakorlatra - kifejtette, hogy a Vt. 6. §-ának alkalmazásában ügynök alatt nem csupán az önálló kereskedelmi ügynökökről szóló törvény és a Ptk. 6:293. §-ában meghatározott kereskedelmi ügynök értendő, hanem ilyennek minősülhet a külföldi cég hazai disztribútora, viszonteladója is. A felek közötti szerződés szabályozta a Hialuron Direct Plus termékek hazai forgalmazását, vagyis az ellenérdekű fél ügynöke volt a kérelmezőnek. A megjelölés pedig, melyre utóbb az ellenérdekű fél védjegyoltalmat kért, lényegét tekintve azonos az e szerződés alapján forgalmazott étrendkiegészítők csomagolásán használttal. Az ellenérdekű fél nem rendelkezett a jogosult engedélyével a védjegybejelentéshez, az a tény pedig, hogy a szerződés megszűnését követő időszakban számos levelet küldött ki gyógyszertáraknak, és más szerződéses partnernek arra figyelmeztetve őket, hogy ne vásárolják a kérelmező termékeit (melyeknek 2017. végétől hazai forgalmazója a **T.P. Kft.** volt), mert az az ő védjegyoltalomhoz fűződő jogait sérti, önmagában is arra utal, hogy az ellenérdekű fél védjegybejelentése nem volt helyénvaló, azzal nem a kérelmező piaci érdekeit védte. Mindezeket értékelve a törvényszék a Vt. 6. §-ában megfogalmazott relatív kizáró okot is megvalósultnak találta, ezért a védjegybejelentést ezen okból is elutasította.
- [13] A döntés ellen az ellenérdekű fél fellebbezett, elsődlegesen a végzés hatályon kívül helyezését, másodlagosan a megváltoztatását és a védjegyoltalom megadását kérve. Az ügy érdemére kiható és a másodfokú eljárásban nem pótolható lényeges eljárási szabálysértésnek tartotta, hogy az elsőfokú bíróság a veszélyhelyzet ideje alatt érvényesülő egyes eljárásjogi kérdésekről szóló 74/2020. (III. 31.) Korm. rend (Veir.) 21. § (3) bekezdése ellenére hivatalból nem vizsgálta, hogy az ügyben tartható-e érdemi tárgyalás elektronikus hírközlő hálózat vagy más elektronikus kép és hang továbbítására alkalmas eszköz útján. Ezzel a törvényszék megsértette a Vt. 89. § (1) bekezdését és figyelmen kívül hagyta a Kúria Polgári kollégiumának 2/2020. (IV. 30.) PK véleményében foglalt iránymutatást. Így nem kerülhetett sor a felek által hivatkozott tények bizonyítására, továbbá szerinte a megállapított tényekből az elsőfokú bíróságtól eltérő jogi következtetések vonhatók le,

illetve a tények másként minősíthetők.

- [14] Érdemében is vitatta a döntésnek a felszólalásban nevesített kizáró okokkal kapcsolatosan tett megállapításait. A bírói gyakorlatra hivatkozva rámutatott, hogy a Vt. 5. § (2) bekezdés a) pontja nem értelmezhető kiterjesztően, ennél fogva kizárólag a védjegybejelentéssel azonos korábbtól fogva használt megjelölés képezhet lajstromozási akadályt, ám az eltérő használat nem lehet gátja az oltalomnak. A korábban használt megjelölés esetében azonban a végzés szerint is csak lényegi hasonlóság mutatható ki, a Horvátországban, illetve Szerbiában alkalmazott, térdízületbe ágyazott „H” betűt tartalmazó kialakítás pedig nyomokban sem hasonlít a levédetni kívánt megjelöléshez. Kiemelte továbbá, hogy csak a védjegybejelentéskor ténylegesen használt megjelölés zárhatja ki az oltalmat, de a kérelmező általi ilyen használat 2017. napján nem állt fenn. Emellett fellépésre csak maga a korábbi használó jogosult hivatkozni, viszont a kérelmező az ellenérdekű félén keresztül volt jelen a magyar piacon. Származékos használat nem állapítható meg, mert a szóban forgó megjelölés használatára vonatkozóan nem volt kifejezett szerződéses rendelkezés, hiszen a felek csak azt határozták meg, hogy az ellenérdekű fél mely szóvédjegyeket nem használhatja, illetve nem jelentheti be. Ekként álláspontja szerint nem állapítható meg a „más” (kérelmező) általi használat, illetve az sem, hogy az ellenérdekű fél használata származékos lett volna, és a kérelmezőt magát illette volna. Kifogásolta, hogy az eljáró bíróság nem tért ki annak vizsgálatára, hogy a korábbi használó beleegyezése nélkül a megjelölés használata jogszabályba ütközik-e. A végzés 42., 44. és 45. pontjaiban foglaltakkal szemben előadta, hogy a megjelölés grafikai kialakítása egyértelműen hozzá köthető, ilyen grafika 2007-től kezdődően kizárólag Magyarországon jelent meg. Hozzátette, hogy a kapszula forgalmazását 2007. és 2012. között megelőzte a tablettá formátum, de ez nem befolyásolta a megjelölés grafikai megjelenítését.
- [15] Vitatta az ügynöki minőség megállapíthatóságát is, ugyanis a bejelentéskor a felek már nem voltak szerződéses kapcsolatban, és az ellenérdekű fél nem a kérelmező képviselőjét, hanem a termékek átvételét és a vételár megfizetését vállalta. A szerződés nem tartalmazott ügynöki tevékenységre jellemző kötelezettségeket, így jutalék kikötését sem, tehát az ellenérdekű fél nem tekinthető a kérelmező ügynökének. Ezen túl eljárása helyénvaló is volt, mert 2007-ben a megjelölés grafikai elemeinek megterveztetése során saját jogán járt el, másrészt a szerződés nem tartalmazott tiltást a megjelölést illetően. Megjegyezte, hogy a kérelmező előtt ismert volt a grafika használata, így 2007. és 2017. között az évenkénti megújítás alkalmával bármikor módjában állt volna a szerződés elemei közé emelni az ezen ábrás megjelölésre vonatkozó jogosultságot, de ezt mégsem tette meg.
- [16] A kérelmező a fellebbezésre észrevételt vagy ellenkérelmet nem terjesztett elő.
- [17] A fellebbezés nem alapos.
- [18] Az elsőfokú bíróság a tényállást kellően feltárta, abból megfelelően jutott arra a következtetésre, hogy a színes ábrás megjelölésre nem adható védjegyoltalom, azonban a lajstromozási akadályok fennállását, valamint az ennek körében kifejtett indokolását az alábbiakban kifejtettek szerint csak részben - az ügynöki minőség tekintetében - osztotta a másodfokú bíróság.
- [19] Az ellenérdekű fél kifogásolta, hogy a törvényszék nem mindenben követte a Veir. 21. § (3) bekezdésében foglaltakat, mert nem tisztázta, hogy az ügyben adottak-e annak a feltételei, hogy az érdemi tárgyalás elektronikus hírközlő hálózat vagy más elektronikus kép és hang továbbítására

alkalmas eszköz útján megtartható-e.

- [20] Az elsőfokú bíróság az ügyet tárgyalásra 2020. március 11. napján tűzte ki, a tárgyalásnak a 45/2020. (III. 12.) Korm. rendelet 1. §-ával elrendelt rendkívüli ítélkezési szünetre tekintettel való hivatalbóli elhalasztására pedig 2020. március 30. napján került sor, azaz mindkét intézkedés a Veir. 2020. március 31. napi hatályba lépése előtt történt. A törvényszék 2020. április 17. napján kelt 5. sorszámú végzésével a Veir. 28. § (1) bekezdésére hivatkozva tájékoztatta a feleket arról, hogy nem látja szükségét további eljárási cselekményeknek.
- [21] A Veir. ezen a napon hatályos 28. § (3) bekezdése szerint a Pp. hatálya alá tartozó peres eljárásokban az érdemi tárgyalást, az 1952-es Pp. hatálya alá tartozó perekben a tárgyalást lehetőség szerint elektronikus hírközlő hálózat vagy más elektronikus kép és hang továbbítására alkalmas eszköz útján kell megtartani. Ha ennek feltételei nem biztosítottak a tárgyalás megtartása helyett, a tárgyaláson felveendő nyilatkozatokat a bíróság írásbeli formában szerzi be, vagy a személyazonosítást lehetővé tevő elektronikus eszköz igénybevétele útján szerzi be, és szükség szerint jegyzőkönyvben rögzíti.
- [22] Az iratokból nem állapítható meg, hogy az adott időpontban volt-e már tartható e-tárgyalás a törvényszéken. A veszélyhelyzet kezdeti időszakában köztudomás szerint a bíróságok még nem voltak felkészülve a kialakult helyzetre, általában nem rendelkeztek a tárgyalás elektronikus úton való megtartásához szükséges műszaki-technikai feltételekkel, és a fellebbezésben idézett PK vélemény sem született meg. Ugyanakkor a törvényszék a § második mondatában foglalt előírásnak eleget tett, mert felhívta a feleket arra, hogy a kézbesítéstől számított 15 napon belül további írásbeli nyilatkozatokat tehetnek és arra is figyelmeztette őket, hogy ennek elmaradása esetén a rendelkezésre álló adatok alapján tárgyaláson kívül hozza meg végzését. Tehát nem sérültek a felek eljárási jogai, mert módjukban állt, hogy addigi előadásukat írásban kiegészítsék, az pedig, hogy az ellenérdekű fél ezzel a lehetőséggel nem élt, nem ad alapot a nemperes eljárás megismétlésére. Ezért a másodfokú bíróság érdemben bírálta felül az elsőfokú határozatot.
- [23] A Vt. védjegybejelentéskor hatályos 5. § (2) bekezdés a) pontja értelmében nem részesülhet védjegyoltalomban a megjelölés, amelyet más lajstromozás nélkül korábban fogva ténylegesen használ belföldön, ha a megjelölésnek a korábbi használó hozzájárulása nélkül történő használata jogszabályba ütközne.
- A (3) bekezdés szerint annak megítélésekor, hogy a jog, a használat, illetve a megszűnés az (1) és (2) bekezdés alkalmazása szempontjából korábbinak számít-e, a megjelölésre vonatkozó bejelentés elsőbbségét kell figyelembe venni.
- [24] Az ellenérdekű fél helytállóan hivatkozott arra, hogy a következetes joggyakorlat szerint a Vt. 5. § (2) bekezdés a) pontjának nyelvtani és rendszertani értelmezéséből az következik, hogy csak a védjegybejelentéssel mindenben azonos korábttól fogva használt megjelölés jelenthet lajstromozási akadályt, a lényegében azonos megjelölés a védjegyoltalom elutasításához nem elégséges. A jelen esetben teljes azonosság nem állapítható meg. A felek együttműködésének idején az ellenérdekű fél által Magyarországon terített étrendkiegészítő termék papírdobozán nem vitásan megtalálhatók voltak a bejelentett megjelölés szó- és ábrás elemei, de rajtuk kívül szerepelt még a kombinált megjelölésben a fenti zöld sávban a „DIETPHARM”, valamint a színátmenetes részen a „Hialuron direct Plus” felirat is, amelyek az így kiegészített kompozíciónak a védjegybejelentéstől jól elkülöníthető jeleget kölcsönöztek. Ilyen körülmények között az elsőfokú bíróság tévesen

helyezkedett arra az álláspontra, hogy a korábban használt megjelölés alkalmas a védjegyoltalom megakasztására és ebben a körben nem volt helye a hivatali határozat megváltoztatásának, illetve nem volt szükség a törvényi tényállás egyéb elemei meglétének az érintésére sem.

- [25] Ugyanakkor az ellenérdekű féllel szemben az ítélőtábla a törvényszék álláspontját osztotta a felhozott másik relatív kizáró ok, a Vt. 6. §-ának megvalósulása kapcsán, ami kimondja, hogy ki van zárva a védjegyoltalomból a megjelölés, ha azt a képviselő, illetve az ügynök - a jogosult engedélye nélkül - saját nevében jelentette be lajstromozásra, kivéve, ha a képviselő vagy az ügynök igazolja, hogy eljárása helyénvaló volt.
- [26] Az elsőfokú bíróság helyes álláspontot foglalt el abban, hogy a védjegy törvény alkalmazása szempontjából az ügynöki, illetve képviselői viszonyt a felek közötti lazább gazdasági kapcsolat is megalapozhatja, ennek nem kell megfelelnie az ügynök fogalmát meghatározó törvény vagy a Ptk. szabályainak. Az ellenérdekű fél a szóban forgó étrendkiegészítő terméket a kérelmezőtől vásárolta meg és ezt forgalmazta tovább a magyar piacon 2005. decembere és a szerződés 2017. októberi megszűnése között, sőt még azután is. A Fővárosi Ítélőtábla 22.Pf..../2018/21. számú ítélete rögzítette ugyanis, hogy az ellenérdekű fél a kérelmezőtől beszerzett „Hialuron direct Plus” termékeket 2017. év végéig akként értékesítette gyógyszertárakban, hogy annak dobozában az általa közvetlenül a gyártótól vásárolt „Hyal-Joint kapszula” feliratú dobozt helyezte el, benne a „Hialuron direct Plus” feliratú bliszterrel. A felek között több mint egy évtizeden át fennállt, szoros bizalmi viszonyon alapuló kereskedelmi együttműködésre irányuló üzleti kapcsolat alapján az ellenérdekű fél kifejezetten erre irányuló írásbeli ügynöki szerződés nélkül is a kérelmező ügynökének, hazai képviselőjének tekinthető.
- [27] A Vt. 6. §-a a rosszhiszeműség nevesített esetét, a képviselői vagy ügynöki minőséggel visszaélve tett védjegybejelentést tiltja. A jogszabályból nem következik, hogy ez a rendelkezés kizárólag a teljesen azonos megjelölések esetén alkalmazható. A lajstromozni kért megjelölésnek olyannak kell lennie, amelyre vonatkozó oltalom megszerzését a jogosult a saját megjelölés használata alapján sérelmezheti. A kérelmező a magyar piacon az ellenérdekű féllel kötött értékesítésre és képviseletre vonatkozó szerződés alapján volt jelen, a szerződésből kitűnően a termék csomagolását a kérelmező tervezte meg és fenntartotta magának a csomagolás megváltoztatásának a jogát is. Ebből eredően súlytalan volt az a fellebbezési érvelés, hogy az ellenérdekű fél rendelte meg és finanszírozta 2006-ban a csomagolás grafikai kialakítását, mert ahhoz, hogy azzal a terméket forgalmazhassa rendelkeznie kellett a kérelmező engedélyével, másrészt az ellenérdekű fél részéről csatolt iratokból nem tűnik ki, hogy a grafika mennyiben jelentett eltérést, így nem alkalmas annak a gyártói nyilatkozatnak a cáfolatára, hogy a feliratok és ábrák minden forgalmazással érintett országban azonosak voltak, csak a disztribútor személye volt különböző. Megállapítható tehát, hogy a kérelmező felléphet az olyan megjelölésnek a lajstromozása ellen, ami a tőle eredeztethető árujelzőtől csak annyiban tér el, hogy nem tartalmaz bizonyos szóelemeket, de koncepcióját, szerkesztését, színvilágát tekintve lényegi azonosságot mutat.
- [28] A Vt. kimentési lehetőségként az eljárás helyénvalóságának igazolását biztosítja, de ennek az elvárásnak az ellenérdekű fél nem tett eleget. A bejelentéshez nyilvánvalóan nem rendelkezett a kérelmező engedélyével és eljárása nem is szolgálhatta a kérelmező érdekét, hisz még abban a hónapban kezdeményezte a védjegyoltalmi eljárást, amikor a tartós jogviszony a felek között megszűnt. Ezen túl az is alappal feltételezhető, hogy eljárása éppen a kérelmező ellen irányult, mivel a „doboz a dobozban” akcióból az következik, hogy a továbbiakban az ellenérdekű fél nem a bejelentett megjelöléssel, hanem egy attól színvilágában és felirataiban is jelentősen különböző csomagolással, illetve megjelöléssel lépett piacra. Tehát valójában nem volt szüksége a

védjegyoltalomra, az inkább a kérelmezői termék piaci forgalmának megnehezítését célozta. Ezt támasztja alá a gyógyszeráraknak és más szerződéses partnereknek kiküldött figyelmeztető levele is. Mindezek alapján megállapítható, hogy a védjegybejelentés a Vt. 6. §-ába ütközik, így arra nem adható oltalom, ezért helyesen rendelkezett a törvényszék a védjegybejelentés elutasításáról.

- [29] A fentiek tükrében a Fővárosi Ítéltábla a Vt. 79. és a Pp. 389. §-ain keresztül érvényesülő Pp. 383. § (2) bekezdése alkalmazásával az elsőfokú bíróság végzését - részben eltérő indokok mellett - helybenhagyta.
- [30] A fellebbezés nem vezetett eredményre, de a kérelmező a másodfokú eljárásban ellenkérelmet vagy észrevételt nem terjesztett elő, költsége nem merült fel, így arról nem kellett dönten.

, 2020. november 17.

. Lesenyei Terézia s.k.
a tanács elnöke

. Pullai Ágnes s.k.
előadó bíró

Dr. Mózsik Tímea s.k.
bíró